

Ludvig Holberg/Niels Vandrefalk

DEN STUNDESLØSE

'Manden der er stærkt optaget af intet at udrette'.

Comoedie udi tre Acter.

Stillet til skue i en moderne gendigtning af nymodens komedianter.
Når publikum ankommer, har aktørs sindssygt travlt med at være stresset.
Og det bliver de ved med til den bitre ende.

"Store Stressedag" foregår fra morgen til aften i Museumsgården Sorø.

Publikum sidder ordnet på stole og bænke omkring to spillepodier i en kantet arenaform.

Gendigtning og instruktion af Niels Vandrefalk på grundlag af idéer fra deltagerne i Store Stressedag 4. oktober 2008 på Ankerhus i Sorø.

For Sorø Amatør Teater og HolbergTeatret baseret på en digital udgave af Holbergs tekst ved Bjørn Andersen, version 1.0, 28.06.2008

Personerne udi Comoedien

VIELGESCHREY den Stundesløse
PERNILLE 1 hans tjenestepige
PERNILLE 2 hans tjenestepige
LEONORA hans Datter
MARTE hans yngste Datter, ikke helt mandbar, men næsten
MAGDELONE hans Husholderske, mere end mandbar
LEONARD hans Broder
ANNE hans Kokkepige
LEANDER Leonoras Elsker
KORFITZ hans Farbroder
ERICH MADSEN en Bogholder
PEDER ERICHSEN hans Søn
OLDFUX en metroseksuel Avanturier
Den lille sorte HØNE

Skriverkarlene/moderne sekretærer af alle køn med bærbare PC-er:
LARS DINTFAS
KRISTOFFER FEDERMESSE
JENS SANDBÜCHS
CHRISTEN GRIFFEL

EN NOTARIUS/BORGMESTER
EN BONDE/SVINEAVLER
EN BARBER/FRISØR/STYLIST
EN SKRÆDDER

ET PAR SPILLEMÆND

ACTUS I

SCEN. 1.

Vielgeschrey farer igennem rummet med halen af skriverkarle efter sig.
Alle bærer en bærbar PC.

PERNILLE 1 og PERNILLE 2 (skiftevis)

P1: Der skrives nu saa mange Comoedier i Verden...

P2: Ingen skriver om en Stundesløs...

P1: Der findes en masse af den slags...

P2: Som støjer som var de afsindige...

P1: Nogle af dem kan have ti Ting i Hovedet paa eengang...

P2: Men Herren arbejder paa intet, det er og blir til intet!

P1: Der er ingen i Huset, som han roser som...

Begge: Mig!

P2: Hvis nogen spørger, hvor mange han har i sit brød...

P1: Svarer han én!

P2: Men hun arbejder for to!

P1: Thi Pernille er min Stuepige, siger han...

P2: Min Kokkepige...

P1: Min Sekretær...

P2: Min Huusholderske...

P1: Min Kone... (pause, ser på hinanden, skratgriner)

P2: Hellere en god løgn...

P1: ... end en kedelig sandhed!

SCEN. 2

Magdelone. Pernille.

MAGDELONE ind fra porten:

Gid I få en Ulykke. Sådan nogen Skriver-Karle!
(knytter hånden op mod vinduerne)

P1: Altid skælder du ud!

P2: Hvorfor brokker du dig altid, Magdelone?

P1: Fordi, du er single!? Ligesom mig! (de sprutter af grin)

MAGDELONE: Single?! Njaaah...(Vræler) Jeg saa gennem en Sprekke ind i Skriver-Stuen. Der sad de Hunde og drak Papvin, og een af dem drak min Skaal!

Alle skriverkarlene ud ad vinduerne:
Skaal! Magdelones Skaal, gid det gamle Orgelverk var gift.

PERNILLE 1 + 2: Ha! ha! ha!

MAGDELONE: Jeg er, Gud-ske-tak-og-lov ikke saa gammel endnu, at jeg ikke kan give lyd, når jeg bliver spillet på! Jeg har jo endnu ikke naaet mine 40 Aar.

P1: Ingen Alder for en single!

P2: En Pige-single kan det hele indtil hun er... 50!

P1: Og efter de 50 kan hun endnu mer!

MAGDELONE: Bærer jeg ikke min Alder godt? Se selv, jeg har ingen Rynker.
(strammer sit ansigt op med hænderne)

P2: Et godt brugeligt Legeme har du da endnu!

P1: Det er slet ikke for dit Ansigt eller din figur, de foragter dig, men fordi du bagtaler dem overfor Herren.

MAGDELONE: Det har man for sin Ærlighed. De bilder Herren ind, at de slæber sig ihjel i hans Tieneste, og raaber paa høyere Løn Og så fifler de med Skillingerne, saa han ender som Stodder.

P2: Herren har Øjne i Hovedet, og seer alt!

P1: Ingen kan bedrage ham!

MAGDELONE: Han er alt for flittig og geskiæftig! Derfor blir han bedraget. Jeg skulde aldrig være blevet her saa længe, var det ikke for een Tings skyld.

P1 + 2: Hvad er det? (de ved det godt, fniser, nikker energisk)

MAGDELONE: Han har lovet at skaffe mig en Mand. Men alle hans forbandede Forretninger kommer imellem og forhindrer ham i hans Forsæt.

P2: Han har jo ikke engang stunder til at gifte sig selv igen. Og så er han glad for sin Huusholderske, skal du se.

MAGDELONE: (grædende) Njaaah. Jeg var maaskee for længe siden blevet gift, hvis jeg ikke havde troet paa hans Løfter.

P1: Nej, vi kan jo ikke frie selv, Jomfrue. Men jeg ville ønske, det kom paa Mode!

P2: I saa fald skulle vi ikke gaa og vansmægte saa længe, som vi gør.
(P1 + P2 med indforstået blik til hinanden: Det gør vi heller ikke!)

MAGDELONE: Sandt nok. Men Kirsten Gifte-Kniv har adskillige gange tilbudt mig - for gode ord og betaling - at skaffe mig en brav Mand, men jeg har altid ventet paa, at Herren skulle...

P1: Hvad med et Bagholdsangreb?

P2: Naar hun finder ham i en ledig stund...

MAGDELONE: Hvornaar finder man en ledig stund med ham, Pernille? Hvoraf kommer det at visse Mennesker er saa Stundesløse?

P1: De som er født Juule-Nat ser altid spøgelser!

P2: De som er født i Regnvej, græder altid!

P1: En Stundesløs må være gjort under skrivebordet paa et Kontor...

P2: eller født den sidste dag før ferien!

MAGDELONE: Sige noget beskidt Snak!

P1: Farvepatronerne eksploderer i hans mave, saa snart han ser et stykke Papir!

MAGDELONE: Uanset hvad, saa lider jeg derved, og min Velfærd blir sat til side ved hans Stundesløshed.

P2: Hans egen Datters Velfærd blir ogsaa forsømt. Han har jo mere end hundrede gange lovet at skaffe hende en Mand, men glemt det lige saa mange gange igen!

P1: Og Leander, som har elsket hende i et heelt Aar, har endnu ikke faaet Leilighed til at tale med ham derom.

MAGDELONE: Men er det Leanders og Leonoras Alvor, at de vil have hinanden?

P2: Ja, og det skal ske i dag!

P1: Maaskee faar du ogsaa chancen!

Magdelone daaner på stedet!

Vielgeshcrey raaber indefra: Magdelone, min snut!

Magdelone: (vaagner lige saa pludseligt) Jeg skal give ham snut!

SCEN. 3

Leonora. Pernille.

LEONORA(ind fra døren)Hvor er Huusholdersken? Min Far kalder paa hende.

MAGDELONE: Saa maa jeg da løbe. (gaar værdigt og sindigt efter lyden)

LEONORA: Godt hun forsvandt, den gamle tudse. Min far dækker altid over hende, jeg forstår det ikke.

P1 + P2: (mystimagisk) Nu-kan-vi-tale-om-det, du længes efter... (fniser)

LEONORA: Jeg stoler paa den Indflydelse du har paa min Far.

P1: Jeg har bestilt Leander nu her Klokken 9, og saa regner jeg med, at han faar Tid til at tale med Herren.

P2: Inden han bliver rigtig vaagen!

LEONORA: Jeg glæder mig helt vildt til, at min Far seer ham og hører om hans familie og hans uddannelse...
(Hun laver en heftig attitude af elskovslængsel)

Vielgeschrey kommer ind i Slaabrok, efterfuldt af fire Skriverkarle, alle med PC under armen.

P1: (vifter Leonora ud og sætter sig ved hans PC)

P2: (laver aerobic)

SCEN. 4

VIELGESCHREY gaaer frem og tilbage, stirrende paa et Stykke Papir, raaber:
Lars Dintfass!

LARS løbende til ham: Ja Herre!

VIELGESCHREY gaaende til den anden Side:
Lars Dintfass!

LARS Her er jeg, Herre.

VIELGESCHREY gaaende til den anden Side stirrende:
Christoffer Federmesser!

CHRISTOFFER løbende til ham:
Hvad har Herren at befale?

VIELGESCHREY: Hvad vil du? Du seer jo, at jeg har nok at bestille.

CHRISTOFFER: Herren kaldte paa mig.

VIELGESCHREY: Du lyver, vent til jeg kalder paa dig.
Hvor er Jens Sandbüchs? Er han ikke tilstede?

CHRISTOFFER: Jo han er, Herre.

VIELGESCHREY: Jens Sandbüchs!

JENS løbende til ham: Her er jeg, Herre.

VIELGESCHREY stirrende til den anden Side:
Jens Sandbüchs!

JENS løbende til ham: Hvad har Herren at befale?

VIELGESCHREY: Har du reenskrevet Copien af forrige Uges Udgifter?

JENS: Ja Herre! her er den.

VIELGESCHREY: Er den confereret med Kassekladden?

JENS: Ja Herre! Jeg og Christen Griffel confererede i Morges.

VIELGESCHREY: I confererede vel saadan, som I confererede sidste gang. Jeg tør intet lade passere uden jeg har seet det igiennem. Hvad bestiller du Pernille?

P1: Jeg gør programmet klart til Herren!

P2: Jeg holder mig fit!

VIELGESCHREY: Det holder jeg af. Jeg har meere Nytte af den Pige end af alle jer Døgenichter. Vær sød at rejse dig Pernille! Jeg maa sidde og conferere. Jens Griffel! Læs op!

JENS: Den 21. udgivet (1)Arbeydsløn for Herrens nålestribe. Debet.(2) For et par Tøfler til Pernille. Debet.

P1: (forstilt brødebetyngt)
Undskyld, jeg har glemt at takke Herren derfor. TAK!
Jeg skal slide dem op paa Herrens Sundhed.

VIELGESCHREY: Tak mig en anden gang, Pernille, ikke naar jeg sidder i Forretninger. Nu kunde vi allerede have avanceret temmelig langt, hvis du ikke var kommet med al din Snak. Videre.

CHRISTEN GRIFFEL: (3) Kalve-Kiød. Debet. (4) For 4 liter Melk. Debet
(5) DrikkePenge for det Fad forraadnede Pærer, vi fik til Foræring. Debet. Summa lateris. (6) Et pund Caffè Bønner. Debet. Theevand. Debet. En G-streng til Jomfruen...s Luth. Debet.

VIELGESCHREY: Holdt! Læs op igien. Hvad fulgte efter Theevand?

CHRISTEN GRIFFEL: En G-streng til...

VIELGESCHREY: Gid I faae en U-lykke! Efter Theevand følger Almisse til en Stodder.

P2: Fyyh! Nu blir konteringen helt forkert!

VIELGESCHREY: (tager dem begge ind til sig, de opdager skidt bag hans ører)
Maa du ikke vel sige det, Pernille?

P1: Og de har helt glemt Kredit!

VIELGESCHREY: I stedet for at lette mig i mine Forretninger, saa...
Skriv om igien, I Skabhalse! Hver sin Copie!

P2: Vil ikke Herren drikke Thee? (En thermokande står parat)

VIELGESCHREY: (nær sammenbrud) Faaer jeg stunder til at æde eller drikke?
Hvad er forskellen på Word og Outlook Express, Pernille?
Skriver I Karle?

KARLENE: Ja.

VIELGESCHREY Skærmen er død, Pernille?

P1: Nåeh, den stakkel. (rækker ham sin PC) Den er køreklar.

VIELGESCHREY: (til P1)Jamen, jeg har ikke kørekort!
(Sætter sig ned for at skrive, men reiser sig strax)Pernille!

PERNILLE 1 + 2 (står ret og gør honnør)Herre!

VIELGESCHREY: Har Hønsene faaet Mad?

P2: Herren plejer selv at give dem.

VIELGESCHREY: Hvor er de Oste-Skaarper, jeg skar i gaar?

P1: Skaarperne ligger i Vinduet. (En Vindueskarm i gården)

VIELGESCHREY kaster risengryn ud i rummet til tilskuerne: Tipe, Tipe, Tipe.

Marte, hans yngste datter, kommer flagrende ind og giver et hønenummer i sit moderne teenager outfit. P2 går med i legen.

Marte, sødeste snuskebasse, hvad laver du?

P2: Herrens yngste datter er begyndt i Sorøs Musiske Skole!

SCEN. 5

Leander. Personerne af forrige Scene.

P1: (tager imod Leander i porten imens) Frisk mod Leander. Du kommer lige i rette øjeblik. Vi er ved at varme Herren er op til at møde dig. (skubber ham frem)

LEANDER: Jeg beder ydmygst om Forlov, min Herre. Jeg har et vigtigt ærinde, som er mig saavel som Herren selv magtpaaliggende.

VIELGESCHREY: Hvad er det han ævler? Er han saa god at sige sin Meening kort. Tiden er knap for mig. (kaster fortsat ris)

LEANDER: Jeg er Jeronimus Christophersens Søn.

VIELGESCHREY: Du har en brav Mand til Far.

LEANDER: Jeg er kommet for at... at ...

VIELGESCHREY til Skriverne: Skriver I, Karle?

TUTTI: Ja vi gjør. (vel gør de ej, de følger med i udviklingen)

VIELGESCHREY: Lad mig see, hvor vidt I er kommet. Om Forladelse... et Øyeblik.

Han opdager deres uventede placering i vinduerne, gør mine til at gå op til dem ad nærmeste dør. Ind ad døren kommer Stylisten.

SCEN. 6

Vielgeschrey. En stylist af ubestemmeligt køn. En svineavler. En Skrædder. P1 + P2. Leander. Skriverne.

STYLISTEN: Do you remember me?

VIELGESCHREY: Remember you? Hvad er det for et slags menneske, Pernille?

STYLISTEN: Yesterday I was here to style your Fingernails, but you were still snorking around in your bedroom..

VIELGESCHREY: You must expedere mig saa hurtigt som muligt, jeg har Hænderne fulde af Forretninger.
(rækker hænderne frem til manicure, bliver filet)

STYLISTEN: The world is going crazy kaputski. Marriage every day. People hate each other, but go wedding over all. All kind of sex, accidents and wars, boys and girls making dirty happenings around in the jungle!

VIELGESCHREY: I feel good.

STYLISTEN: Ups and downs! Do you mean I feel good!? (filer løs)

VIELGESCHREY: Pernille har vi den fil klar med det rigtige regnskab?

STYLISTEN: Of course, I feel good like a woman, and you are a man of shape, gut and financial power, ah'!?

VIELGESCHREY: Er det hende eller er det en ham eller mig der er tosset?

P1 + P2 messer: Herren være med Eder!

EN SVINEAVLER kommer ind, siger på bredt sjællandsk:
God Morgen. Jeg skylder Herren for 10 sække såsød og fem kuld grise, men tiderne er... jeg kan ikke..

VIELGESCHREY gaaer fra Stylisten med filen i hånden, fægtende, peger på sin PC-skærm.

Du staaer skrevet for fem posere såsød og ti kuld grise!

SVINEAVLEREN: Men Herren maa eftergive mig de fem kuld såsød og de 10 posere grise! Tiderne ligger brak..

VIELGESCHREY Aha, du ligger brak, men lægger dine brakmarker under plov. Gammel Snak den. I bønder klager altid.

SVINEAVLEREN: Som at køre i rutchebane.

STYLISTEN: Ups and downs.

VIELGESCHREY: Uanset hvad der er op eller ned på dig, skylder du mig en formue.

SVINEAVLEREN falder på knæ:

Ach, jeg vilde gierne, Herre! men Herren maa have
Taalmodighed med mig i Aar, saa skal jeg nok betale både
renter og afdrag.

VIELGESCHREY: Det siger du hvert år. (rækker bydende hånden frem)

SVINEAVLEREN giver ham nølende sin tegnebog. Herren dykker ned i den, den er
tilsyneladende tom.

EN SKRÆDDER, lettere bøsset, kommer ind. Sammen med Stylisten går han i gang med
at tage mål af Herren:

Herren har forlangt, jeg skulde tage Maal til en smoking.

VIELGESCHREY løber fra Pungen, Svineavleren samler den op. Fisker en tudse frem
og gemmer den i sin lomme. Lægger omhyggeligt pungen igen, hvor den blev lagt.

Naar det kommer, saa kommer det altsammen paa eengang.
Til hvad?

SKRÆDDEREN Herrens bryllup! Bare stå stille et kort Øyeblik, Herre.

Herren lader tage Maal af sig.

Miljøbevidst? Økologisk tøj?

VIELGESCHREY til begge Perniller:

Hvem skal jeg giftes med, Pernille?

SVINEAVLEREN: Pengene var jo rigtig, Herre, et kuld såsød!

VIELGESCHREY løber til Svineavlerenen igen. Samler pungen op, finder en 50-EURO-
seddel.

Pernille, hvad står Euroen i dag? Her kommer saa meget paa
engang, at man bliver tosset i Hovedet.

Skriverkarlene vifter oppe fra vinduerne med kurslisterne og råber alle mulige
kurser ud fra alle mulige valutaer.

STYLISTEN: Do you want me styling you another day?

VIELGESCHREY: Styling, what is that pjat?

STYLISTEN og SKRÆDDEREN i munden på hinanden:

Looking good, feel good, spooking good, looking of money
makes the world go around

VIELGESCHREY sætter sig fortabt ned og siger:

Ach, Gud være med den, der har meere at forrette, end han
kand overkomme! Skriver I Karle?

Skriverkarlene svarer: Ja.

P1: Vil Herren ikke nok...!?

P2: Vil De ikke nok tale et Ord med den unge Mand, der har ventet saa
længe?

VIELGESCHREY Kom igien om en Time! (til pestilenserne)

Pernillerne får de tre pestilenser bugseret ud, takkende for hjælpen med at få gjort Herren forvirret. Han henvender sig distræt til Leander:

Hvor meget skal du låne – til hvad?

LEANDER Min Herre! Jeg er Søn af Jeronimus Christophersen, som anholder om hans Datter Leonoras Hånd, som jeg et stykke Tid har baaret Kiærlighed til.

VIELGESCHREY: Du vil vel ikke nøjes med hendes hånd, når det kommer til stykket? (Griner over sin egen sjofert, slår ham gemytligt på skulderen) Du får det til at lyde som et godt tilbud, unge mand, men hvordan har du gjort dig kapabel?

LEANDER: Intet er sparet paa min Opdragelse, Uddannelse og Sprogfærdigheder. Bl.a. Latin.

VIELGESCHREY: Løgn og Latin? Ha, ha... Hvad vil du med Latin? Jeg har ikke brug for en Svigerson, der vil være Doktor. Nej må jeg bede om en regnskabskyndig Bogholder, en der kan mere end Google, en, der kan holde styr på Debet og Kreditkort og som kan gaee mig til Haande i mine Forretninger.

LEANDER: Gode eksamenspapirer og anbefalinger kan jeg fodre svin med.

VIELGESCHREY: Lad være med det, du risikerer de får svinepest! Det skal handler om økonomistyring! Det er nemlig hvad jeg og Danmark har brug for? Fik du den?

LEANDER: Svinepest?

VIELGESCHREY: Skriver I deroppe?

TUTTI: Ja. (de vifter med papirer ud af vinduerne) Aktierne falder, obligationerne stiger, bankerne går på røven, oliepriserne går amok

LEANDER: Jeg har studeret et år i Amerika, økonomi!

VIELGESCHREY: Det forlanger jeg ikke af en vordende Svigerson, det klarer jeg selv: Forstaaer du dig på Bogholderie?

LEANDER: Aldrig i Livet, hvad skulle jeg bruge det til? Det klarer et excel-program eller e-conomic!

VIELGESCHREY: Alt det nymodens budgetkontrol og troubleshooting interesserer mig ikke en dyt. Min Datter skal have en dygtig Bogholder, og da du ikke interesserer dig for Bogholderi, er der ikke nogen ung dame at komme efter her!

LEANDER: Jeg vil gierne legge mig efter Bogholderiet for Leonoras skyld, som jeg saa inderligt elsker.

VIELGESCHREY: Den Profession skal man have lært fra Barndommen. I øvrigt har jeg halvt lovet hende bort til Bogholder Erich Madsens ældste Søn Peder, som vil træde i sin Fars Fodspor. Og som kan lette mig i alle mine Forretninger, som dagligt voxer mig over Hovedet.

LEANDER: Jeg veed ikke, hvad Forretninger en Mand kan have, der ikke udretter en hujende Fis.

VIELGESCHREY går truende frem mod Leander, men griber i sin kvide ud efter en omfavnelse af begge Perniller på én gang. De lugter igen hans skidt bag ørerne.

Den karl, paastaar at jeg ingen Forretninger har. Det kand du da bevidne, ikke også Pernille?!

P1: Herren har 10 Mænds Arbeide. Herren holder 4 Skriverkarle, hvilket alene er Bevis nok for, at han har masser af Forretninger.

VIELGESCHREY: Og jeg kommer til at ansætte yderligere et Par stykker. Skriver I, Karle?

TUTTI: Ja, vi skriver af al Magt. (kaster papirflyvere ud)

LEANDER: Min Herre! jeg kand forsikre ham om, at Leonora aldrig skal faae den Nørd.

VIELGESCHREY: Hvem Pokker skulle forhindre mig i det?

LEANDER: Det skal jeg, det skal hun, for hun har ben i næsen og jeg har tænder i munden!

VIELGESCHREY: Sådan en hanekylling!
(han kaster sig ud i en parodi på en hanekylling)

LEANDER: Jeg kan forsikre den Herre, at der nok skal komme fem høns ud af den lille fjer Herren har fået på.

VIELGESCHREY: Hun bliver gift med Peder Erichsen Bogholder, inden Sol gaaer ned. Afgang, unge mand. Porten er der! Skrid!

Leander gaar skummende bort i en sky af moderne eder og forbandelser på dirty american street language.

LEANDER vender sig i porten: Vi ses igen! Jeg tilhører den kreative klasse!

VIELGESCHREY: Den kreative klasse, har den klasse klasse Pernille? Med den slags sprog?

P2: Rend mig i PC-en!

VIELGESCHREY: Pernille dog! (Holder formanende en pegefinger for munden)
Hent Leonora!

De to Perniller hugger om hvem der skal udføre det beskidte arbejde. P1 taber.

SCEN. 7

Leonora. Vielgeschrey. Pernille. Skriverne.

VIELGESCHREY: Leonora, jeg tænker meget på din velfærd

LEONORA: Hvor er du kær, far.

VIELGESCHREY: Jeg har tænkt mig, at du snart skal giftes?

LEONORA: Med hvem? Må jeg godt selv bestemme?

VIELGESCHREY: Med en brav forstandig Karl.

LEONORA: Ja, hvad ellers! Med din datter!

VIELGESCHREY: Brylluppet skal holdes inden Aften.

LEONORA: Med den jeg allermest elsker?

VIELGESCHREY: Inden for de næste fire Aar bliver han den ypperste Bogholder i hele Sorø!.

LEONORA: Leander Bogholder?

VIELGESCHREY: Han hedder ikke Leander, han hedder Peder og er Erich Madsen Bogholders Søn.

LEONORA: Jeg troede, det var Leander, Søn af Jeronimus Christophersen.

VIELGESCHREY: Den Snushane var her for lidt siden. Han fik godt nok ørerne i maskinen.

LEONORA: Saadan en Nørd?

VIELGESCHREY: Ikke mere Ammestuesnak. Gør dig klar til Bryllup i Aften! (viser med en brutal gestus vejen)

LEONORA gaaer grædende mod døren. Bliver stående lidt og nedstirrer sin Fader:

Leander har format – Peder har for lidt!

Hun smækker døren i med et brag efter sig!

VIELGESCHREY: Skriverkarle! Vi mødes i Skriverstuen. Der kan vi ordne vore sager uden forstyrrende elementer.

De lukker vinduerne og forsvinder.

SCEN. 8

Pernillerne. Leonora.

LEONORA: (linder forsigtigt på døren) Han skal få forstyrrende elementer! Pernille! Pernille! Er du parat til at gå i krig!?

P1: Naar store Herrer misbruger deres Magt, seer man ogsaa deres Skødehunde puste sig op. Naar Herren klager over sit Arbejde, klager jeg med; naar han brokker sig, brokker jeg mig med, naar han tørrer Sveeden af sig, tørrer jeg med; naar han af Forretningsmæssige årsager vil give sin Datter bort til en Bogholder, roeser jeg ham på skrømt. Samtidig afsikrer jeg min pistol.

LEONORA: Hvordan hakker vi Peder til plukfisk? Og sætter gaflen i Leander!

P1: Du er ret sulten, hvad!

P2: Vild med varm unghane, hvad!

P1: Vi giver ham køkkenkniven!

LEONORA: (gisper) Leander!?

P2: Nej. Din far!

P1: Så du kan spise Leander med sugerør!

P2: Din far tager vi med gummiged!

P1 er gået til porten, slår den op og Leander og Oldfux gør deres fejende entré som Sorøs største lykkeriddere.

SCEN. 9

Leander. Leonora. Pernille. Oldfux.

LEANDER: Må jeg præsentere den største forvandlingskunstner i Sorø, næst efter Borgmesteren, min gode gamle ven, Oldfux. Tag dig i agt. Pas på ham. Han er til det hele og lidt til!

LEANDER og LEONORA farer hinanden om halsen og fletter sig ind i hinanden, mens de ideligt fremstammer deres navne i en pærevælling.

PERNILLE 1 og 2 efteraber med hinanden. OLDFUX med en række publikummer.

P1: Kender du Erich Madsen Bogholders Søn, Peder?

OLDFUX: Jeg har seet ham mange gange paa Gaden.

P2: Hans rolle maa Leander paatage sig, klæde sig ud og komme til Herren for at anholde om Leonoras hånd.

LEANDER: Det burde ikke være svært, jeg har netop øvet mig!

OLDFUX: Forgæves! Men naar den rette Bogholder kommer, saa blir Bedrageriet afsløret.

P1: Naar Leander blot har været her først, maa den anden gierne komme bagefter.

OLDFUX: Ey! det gaaer aldrig. Så skal man ordne det sådan, at den rette Bogholder ikke kommer ind.

P2: Hør nu, hvad der maa gøres: Leander kommer Klokken 2, altså en Time før den anden kommer. Saa faaer han Herrens Tilsagn paa hans Datter. Men førend Nørden kommer, maa vi vikle Herren ind i nogle umulige Forretninger, saa den rigtige Peder Erichsen ikke faaer stunder at tale med ham.

OLDFUX: Skal han så gaa herfra uden et ordentligt svar?

P1: Han skal gaae herfra så skruk som en liggesyg høne.

OLDFUX: Hvordan Pokker kommer man i den tilstand?

(Skrukker en kurtiseren til begge med erotiske undertoner)

P2: Vi har en giftesyg Huusholderske, Magdelone, som Herren har lovet at forsørge med et giftermål.

OLDFUX: Magdelone er godt oppe i årene, han fatter næppe Kierlighed til en oldsag.

P1: Keine Hexerei, nur Behändigkeit. (vipper med tungen)
Mit Fingerspitzengefühl!

OLDFUX: Lykke til, Pernille! (gør reverens og trækker sig tilbage)

P2: Nå så du tror, at du skal med på en badebillet?

OLDFUX: I det spil spiller jeg ingen rolle!

P1: 3 Personer skal du agere, først Budet fra Leander, dernæst Advocat, og endelig en figur i Reserve.

OLDFUX: (frækt) Noget med os tre? (Pernillerne og ham)

P2: Kom ikke for godt i gang, Oldfux! Hvad mener du, Pernille?

P1: Er Oldfux egentlig til noget?

P2: Det ku' jo komme an på en prøve...

OLDFUX: De fleste betaler godt, når de har prøvet mig - bagefter!
Jeg er til det hele - både og - eller enten eller!

LEANDER: Hvad nu, hvis det hele braser sammen?

LEONORA: Leander! At blive gift med den nørd til Peder, bliver over mit lig!

OLDFUX: Et smukt lig!

P1: Jeg skulde hellere gi' dig gift end se dig med Peder Bogholder gift.

LEANDER (omfavner Leonora vildt og voldsomt) Tak for dig, Pernille!

OLDFUX: Giftermaalet med Magdelone, kunde man ikke droppe det for at gøre Intrigen mindre vanskelig?

P2 som pistolskytte: Skyd først - spørg bagefter! Afsted med jer og gør klar! De gaaer.

P2: Ney, vent! Lad os see, hvordan Leander bærer sig ad med at agere nørd.

LEANDER: Oldfux kan bare det dér!

OLDFUX: Forestil dig, at jeg er Hr. Vielsgeschrey, hvis Datters hånd du vil spise af.

LEANDER: Jeg kommer efter min Papas Ordre, til hvilken min Hr. Vielsgeschrey har behaget at proponere ...

OLDFUX: A... er du gal? Det er jo Lirum-Larum-katten gør æg! Er det at agere Bogholder? Se her: Jeg, Peder Erich Madsens ældste Plante, kommer her at begiære til Ægte denne hans prima kiære Datter. Ligesom en Skriver-Tavle udi Størrelse og Vigtighed overgaaer en Griffel, saaledes overgaaer Jomfruens Dyd, Stand og Vilkor mine Dyder, min Stand, og mine Vilkor. Hun er Skriver-Tavlen, og jeg er hendes indtil Døden underdanige Griffel.

P1: Oldfux, du kommer til at forkorte Griflen. Den kan misforstås.

OLDFUX: En griffel i livet er bedre end ti på tavlen!

P2 lemper OLDFUX og LEANDER ud gennem porten. Oldfux kaster fingerkys efter de to Perniller.

OLDFUX: Vi ses på tavlen!

SCEN. 10
Leonora. Pernille.

LEONORA: Ach Pernille! Hvad vil folk ikke sige? Eller min Far!

P1: Ey Leonora! Sidder Kierlighedens Griffel ikke sterkere i dit Bryst?! Godt, så gi' Leander løbepas og gift dig med Peder Bogholder.

LEONORA: Ach ney, Pernille!

P2: Jeg har tænkt over det, Leonora! Det er synd for din Far at blive trukket rundt i manegen for en ringe Ting.

LEONORA: En ringe Ting, siger du?

P1: En ringe Ting, naar du ikke engang vil spille ham et Puds.

P2: Chiao, chiao Leonora Bogholders!

LEONORA: Ach, jeg dør af Sorg. (hyler og skriger)

P1: Adieu, Madame Skrivertavle!

P2: Bon jour, Peder Griffel!

LEONORA; Hvis du slaaer Haanden af mig, tar jeg Livet af mig selv.

P2: Jeg har efter hendes ønske brudt mit Hoved, saa jeg nær er blevet gal, og nu anser hun det for en Synd at bruge List.

LEONORA: Ney jeg giør ey!

P1: Er din Far ikke berømt over heele Sorø for sin Stundesløshed?

LEONORA: Han er en stud! (brøler som en ko)

P2: Mon ikke saadan et Stunt ville gøre ham klog af Skade?

P1: Mon nogen løber større risiko end jeg? Når det her kommer for en dag!

LEONORA: Tilgiv mig, Pernille? Pludelig blev jeg en tøsdrang..,

P2: Kys min Haand og bed om be-be!

LEONORA: Hermed erklærer jeg Leonora for en rigtig tøs at være! Ligesom jer!

P1: (vifter hende ud) Godt min tøs!

Magdelone kommer ind i den anden ende af gården fra porten.

P2: (går hende i møde) Hej, hej Magdelone.

P1: (til publikum) Vi begynder Comoedien med hende.

Leonora gaaer ud modsat.

SCEN. 11

Pernillerne. Magdelone.

P2: Magdelone. Du får snart en griffel i hånden...

P1: Du kommer måske i Brudeseng i aften!

MAGDELONE dåner stort og flot, vågner pludselig, ser intenst på sin hånd:
Er det sandt Pernille?

P2: (koket) Ja det er gandske sikkert.

MAGDELONE: Med hvem Pernille?

P1: En smuk velhavende ung Person.

MAGDELONE tager sig til sit skød:
Mit Hierte pikker i mig af Glæde.

P2: Som forstaaer sig på grifler, tavler og Bogholderie.

Magdelone græder hjerteskræende af lykke.

P1: Som kan mere end sit Fadervor!
Magdelone græder endnu mere.

MAGDELONE: Ach min deilige Pernille! du glæder mit Hierte.
(tager sig atter til sit skød)

P2: Som kand udregne baade med Griffel og tavle hvor mange Draaber der er
i Sorø Sø, naar man pisker vandet til Skum!

Magdelone græder helt ustyrligt.

P1: Men Herren har betinget sig, at han skal gaae ham til Haande i sine
Forretninger.

MAGDELONE: Han maa gierne bruge ham om Dagen, naar jeg kun ellers maa beholde
ham...

P2: Gid Pokker have en Mand paa andre Vilkor!

MAGDELONE: (betænkelig) Hvordan seer han ud? I dagslys...

P1: Han seer saadan ud, at jeg tabte både næse og mund, da jeg saa ham...

P2: Han har et Ansigt og en Mund ligesom en, der har faaet amerikansk olie, og han gaaer paa Gaden som om han øver sig på at gå som en bedemand, der følger en kiste...

MAGDELONE: Har han ogsaa noget til beste?

P1: Der mangler kun, at du skal tale med ham og give ham dit Ja. Og staaer han dig ikke an, saa vil jeg gerne have ham.

MAGDELONE: (pause) Allerede i Aften?

P2: Hvis han nu synes, at du er for meget oppe i alderen, hvad ville du så sige, hvis jeg tog ham?

MAGDELONE: Hvor gammel meener du, at jeg er?

P1: Fyrretyve Aar gammel.

MAGDELONE: Jeg har selv tænkt at sige det samme, men for nyelig fandt jeg ud af, at jeg ikke er meere end 30 Aar!

P2: Man kand let forreigne sig. Jeg regnes af alle for at være 24 Aar gammel, men naar jeg engang skal giftes, saa finder jeg også ud at, at jeg kun er 16 Aar.

MAGDELONE: Der ser du, hvor let man kan forregne sig, Pernille! Men hvornaar kommer han?

P1: Han kommer Klokken 3 i Eftermiddag. Det er nok best, at du går ind i dit kammer og pynter dig. Du husker nok, hvad vi har aftalt, når det lykkedes mig at formå Herren til denne manøvre! (P1 + P2 gnider pengetegnet)

MAGDELONE: Du kan være ganske tryg. Jeg har penge på kontoen - i en sikker bank.

Alle tre giver Haand som bekræftelse på den gamle aftale.

ACTUS II

SCEN. 1

Vielgeschrey kommer ind i sit nålestribe tøj. Nu med parfume bag øret, hvilket Pernillerne ikke er sene til at opdage, når de får chancen! De fire Skriverkarle følger trop med hver sin laptop.

VIELGESCHREY tørrende Sveden af sig med et stort hvidt lommetørklæde:
Pernille!

P1 + P2: Herre! (Begge står ret og gør honnør)

VIELGESCHREY: Jeg tænker paa den Stratenrøver, som sagde, at jeg ikke, "udrettede en hujende Fis!".

P1: Ja, hvad bilder sådan en hanekylling sig ind at lyve hurtigere end Herrens lille sorte Høne spæner af sted!

VIELGESCHREY: Jeg har været henne hos Erich Madsens, Pernille! (tager sig til sit pæne tøj)

P2: Lovede han da at sende sin Søn herhen Klokken 3 i Eftermiddag?

VIELGESCHREY: Njah, jo, jeg mener det var den tid, vi aftalte!

P1: Jeg længes efter at see ham.

P2: De siger ude i byen, at han er den flotteste fyr, der kan gå på to ben!

VIELGESCHREY: Klokken 3 faar du din Åbenbaring!

P1: Han kommer nok lidt før; han må være tyk bag ørerne!

VIELGESCHREY: Det går ikke! Der skal skrives 4 à 6 Bryllups-Breve, som skal sendes til nogle gode Venner med Posten.

P2: Kand de komme saa hurtigt til Bryllupet?

VIELGESCHREY: (tyst) For et syns skyld, Pernille. Jeg har ikke stunder til at fejre Bryllup. Contracten skal blot underskrives i gode Venners Selskab.

P1: Contracten? Skal det ikke være en vielsesattest?

VIELGESCHREY: For mig handler det om at gøre en god Forretning, Pernille. Pragtfuldt, at Leonora er kommet på bedre Tanker.

P2: Ja, vi maa smede mens Jernet er varmt!

VIELGESCHREY: Du kand nok skrive en Copie med.

P1: Ja, jeg kan hele Facebook udenad og surfe rundt i Your Tube

VIELGESCHREY: Hvornår har du tid til det?

P2: Når jeg har fri!

VIELGESCHREY: Du har da aldrig fri!
Fat om jeres Laptops, Karle!
Er I færdige dermed?

TUTTI: (på éngang) Ja, det er beskikket og beklikket!

VIELGESCHREY: Tryk på ENTER!

TUTTI: Musen piber alt i Danas have.

VIELGESCHREY: Klik på WORD!

TUTTI: Googler dybt i Danas mave!

VIELGESCHREY: Skriver! Saasom det behager Himmelen (Comma)... har I det?

De skriver og repeterer det samme.

VIELGESCHREY: Ved en reen Kierlighed at sammenknytte tvende Parter
(Comma)... har I det?

Koret repeterer igien.

Nemlig min ældste Datter, Leonora, og Peder Erichsen
Bogholder (Comma) ... har I det?

De repeterer igien.

Der lyder pludselig høj kaglen inde fra køkkenet.

Er Hønsene nu kommet ind i Kiøkkenet igien?
Det er mig en forbandet Pige den Kokke-Pige.

Ud fra en anden dør stormer den lille sorte høne og farer kaglende rundt på
spillepladsen med Skriverkarlene efter sig. De overgår hende i kagleri. Marte
støder til flokken med sin høne fra Sorøs Musiske Skole.

VIELGESCHREY kommer ind igien. Kagleriet forstummer, de to trækker sig tilbage

VIELGESCHREY: All Byrden i Huuset ligger paa mig. Hvor var det I slap?
Læs op, Christen Griffel.

Han læser op fra: ...og Peder Erichsen Bogholder (Comma) ... har I det?

VIELGESCHREY: Samme Ægteskabs Contract er berammet at sluttes dags dato
Anno, Anno ... har I det?

De repeterer igien.

Punctum ... har I det?

De repeterer: Punctum.

VIELGESCHREY: Anne!

ANNE kommer tvært ind: Hvad vil Herren nu?

VIELGESCHREY: Hør, Anne! den lille sorte Høne maa ikke komme blandt de
andre. Alle de andre vil altid mobbe den Stakkelt.

ANNE: Gør det ondt på Herren?

VIELGESCHREY: Det gør mig ondt, som var det mig selv!

ANNE: Jamen Herren er da ikke en høne, han er da en hane!

VIELGESCHREY: Er du fræk?

ANNE: Jeg er bare klogere end Herren!

VIELGESCHREY: Den har siden Juul lagt over 40 Æg. Christoffer
Federmesser! du fører Bog over, hvad Høns, Giæs og Duer

yde. See efter i Hovedbogen, hvor mange Æg den lille sorte Høne har lagt i Aar.

CHRISTOFFER: Ja, det er, som Herren siger, 40 Æg.
Hvad andet hun har ydet, er ikke anført.

VIELGESCHREY: Det er den bedste Høne, jeg har.
Derfor maa du holde særligt Øye med hende, Anne.

ANNE: Herrens vilje skal ske! (Gaaer ud igen)

VIELGESCHREY: Hvor kom vi til, Karle? Lars Dintfas, læs du op.

Lars læser. Dags Dato Anno Anno Punctum.

VIELGESCHREY: PS: Thi der maa iles dermed for visse Aarsagers skyld...
har I det?

De repeterer igien, markerer med tegn, at teksten kunne indicere en graviditet.

VIELGESCHREY: Jeg lever i den Forsikring, at ... kommer der ikke nogen?

Pl: Jo, det er vist Frieren. Tænkte jeg det ikke nok, at han kom før
Tiden!

SCEN. 2

Leander og Oldfux klædt som Bogholder-Nørder. Pyntet med påfuglefjer. De andre.

LEANDER efter mange og lang Falbelader og Complimenter:

Gunstige Hr. Finansgeni! Saasom Paafuglen, naar den seer
paa sine Fjer, bryster sig ...

Oldfux støder ham i Ryggen og hvisker til ham.

LEANDER: Naar den seer paa sine Been, spankulerer den og naar den derimod seer
paa sine Fier, pynter den sig;
ganske som naar jeg Peder Erichsen uværdig Bogholder ...

Skriverne begynder at fnise.

VIELGESCHREY: Hvad fniser I Slyngler af? Check hos hinanden om I har
skrevet det samme, medens jeg taler med Paafuglen.

LEANDER: Ikke anderledes, naar Paafuglens bryster ligesom Obligationer og
Aktier forvandler sig fra Pari til Depri...

VIELGESCHREY: Det er alt for meget, unge mand, han maa ikke sætte saa
ringe Priis paa sig selv. Jeg kunde have sat min Datter i
høyere Stand, men jeg foretrækker så langt dig fremfor
adskillige andre gode Beilere.

LEANDER: Jeg takker allerydmygst.

VIELGESCHREY: Et Øyeblik! Jeg skriver til nogle gode Venner. Der er kun en Linie tilbage.

Hvor var det I slap, Karle?
Læs det sidste op, højt, Lars Dintfass.

LARS: (råber) Det sidste var Punctum!

VIELGESCHREY: Baah - tungen ud af vinduet! Kom igen, Lars!

LARS: Undskyld. Det sidste er: Jeg lever i den Forsikring, at...

VIELGESCHREY: han har den Godhed at lade sig indfinde til den Tid.
Yours sincerely Serviteur.

P2: Det sidste Latin, Herre, kand jeg ikke finde ud af.

VIELGESCHREY: Conferer hos Christoffer Federmesser, han er skarp!

Vielgeschrey ler af sin egen vits og forveksler Oldfux med sin Svigersøn.

Fra nu af kalder du mig Svigerfar, og jeg vil kalde dig min Svigersøn...

OLDFUX: Nådigste Herre, det er ikke ...

VIELGESCHREY: Ikke mere vrøvl, du skal kalde mig Svigerfar.

OLDFUX: Ney, gider du lige ...

VIELGESCHREY: Lad nu de Complimenter ligge og kald mig Svigerfar.

OLDFUX: Ney, Herren tar feil, det er ikke mig, der skal have hans Datter, mit Navn er Jonas.

VIELGESCHREY: Åh. Undskyld, jeg har alt for meget i mit Hoved.

OLDFUX: Jeg er Jonas Andersen. Hans Fætter og Kusine på mødrene side. Jeg er kun en Madik at ligne mod ham i Bogholderie, Matematik og Regning. Jeg har ham at takke og kysser Støvet under hans Fødder for det, jeg forstaaer udi Bogholderiet. Kun faa har hans Lige og ligesom der er en Regul, kaldet Regula Detri, saa har han opfundet en ny, kaldet Regula Petri.

VIELGESCHREY: Det er mig kiært, at De er hans Fætter. Hvis min yngste Datter var mandbar, saa kunde der maaskee blive noget imellem jer to ogsaa. (gogger indforstået, kalder) Marthe!

Oldfux skraber og gogger med. Marthe kommer ind og gogger løs. Et dilemma udspiller sig mellem VIELGESCHREY, MARTHE og OLDFUX, for Oldfux kunne være hendes bedstefar!

VIELGESCHREY: Pernille! Hent Leonora! (P1 går ud) Om jeg havde 10 Døttre, skulde de alle gives til Bogholdere.

LEANDER: Jeg takker paa Bogholderiets Vegne.

OLDFUX: Jeg takker paa Konstens Vegne. (skrab ud)

SCEN. 3

Leonora. Personerne af forrige Scene.

VIELGESCHREY: I går op på Skriverstuen og confererer Brevene med hinanden. Adresserne får I senere...

Skrivrkarlene lukker PC-erne og gaaer bort.

VIELGESCHREY: Jeg har valgt denne unge mand som min Svigersøn, hvad siger du så!?

LEONORA: Min elskede Papa!

VIELGESCHREY: Jeg har dig alt for kiær, til at gifte dig bort til een, som du ikke skulde blive lykkelig med. Skubber hende i armene på Leander.

LEANDER: Allerkiæreste Leonora, tilkommende Brud! Jeg et Null betyder intet, men naar en Streg lægges til, blir det strax til noget. Jeg uværdige er kun en Streg, som intet betyder; men naar min Stregs Ringhed blir lagt til Jomfruens Null ...

Oldfux støder ham i Ryggen.

Undskyld min fortalelse, jeg mente det ikke på den måde: Jeg er kun et Null, som intet betyder, men du er Stregen, som når mit Nul blir forenet med dig, strax blir til noget.

OLDFUX: Peder! Her har du den Ring, som din far gav os at forære hende.

LEANDER: Modtag denne ring af min ringe hånd som elskovstegn.

LEONORA: Tak skal du ha'. (studerer den) Den ligner et nul!

LEANDER: Din finger ligner en drengestreg!

VIELGESCHREY: Ssh! Jeg tør sværge på, at maden kogte over inde i Køkkenet. Eller var det den lille sorte høne, de andre er på nakken af igen.

Springer ud.

Den sorte høne kommer ind og tager sig en ny omgang sammen med Marthe, mens alle omfavner hinanden og jubler. "Sejren er vor, sejren er vor!"

P2: Hold da helt op, som I spiller jeres Roller!

LEONORA: Fantastisk! Nu er vi forlovet, Leander, i min Fars Paasyn; men ach ...

P1: Du kommer altid med dit "men ach", Leonora!

P2: Vi har check på det hele.

OLDFUX: Det går jo som smurt...

Den lille sorte høne nikker og går ud med en triumferende kaglen. Marthe går kaglende med.

LEANDER: Men hvad nu, naar den rigtige Bogholder kommer?

P1: Hvad nu hvis min røv var spids!

P2: Vi er stjernerne, I er vandbærerne! (P1 + P2 High Five)

Herren kommer tilbage. Med et godt greb i Annes ene øre! Som lidt efter lidt bliver til øm omfavnelse i takt med, at hans behov for omsorg stiger.

VIELGESCHREY: Det er Løgn, Anne! Det gider jeg ikke diskutere. Tror du, jeg er blind, fra snøvsen eller på anden måde skadet? Jeg har ikke Øjne i Nakken, jeg har ikke mere end to Hænder, og jeg kan ikke være 10 Steder paa eengang. Men gid jeg en dag kunne være saa lykkelig, at jeg kunde sige til mig selv: gå nu til Sengs eller til Bords i god Ro og Orden. Nu er alt som det skal være.

(knuger sig ind til hende)

Men den Tid kommer aldrig; mine Forretninger er ligesom en Sneebold, jo meere jeg driver den frem, jo større bliver den.

(han græder stille, mens han hvisker til Anne)

Er du sød at gå ud og vande hønsene. Den lille sorte høne trænger til lidt opmærksomhed.

(Anne kysser ham på panden og går)

Men hvad vil disse fremmede Folk her, Pernille? Vil de tale med mig?

LEANDER og OLDFUX: Ja.

P1: Ej Herre, det er jo Herrens Svingersøn.

VIELGESCHREY: Om Forladelse! I skal jo have Bryllup i Aften.
(smiler tappert) Det kan jeg godt huske, jeg har lovet jer.

De Forliebte gjør Complimenter.

VIELGESCHREY: Pernille! hvornaar vil Tiden passe os?

P2: Herren faaer ikke stunder før Klokken 6 i Aften;
noget kan dukke op, man ikke lige tænker på!

VIELGESCHREY: Ja, kiære Svingersøn, du møder her med nogle af dine Paarørende her Klokken 6 i Aften. Jeg inviterer kun min Broder Leonard og Borgmesteren. Men min kiære Svingersøn, jeg har et lille Regnproblem med en faktura, som jeg bøvler med... kunne du ikke...

PERNILLERNE vimser rundt i stor forvirring:

P1: Kan det ikke vente?

P2: Den unge mand har andet at tænke på lige nu!

P1: Lad ham nu nyde sin elskovslykke i fred!

P2: Nullet og strengen!

VIELGESCHREY: Sandt nok altsammen. Men det er kun et mindre Spørgsmaal, for en, som har så stor regnekraft.

P1: Jeg siger aldrig Herren imod, men her må jeg sige STOP og hugge bremserne i!

VIELGESCHREY: Sludder og vrøvl, Pernille. For ham er det en bagatel: Jeg har solgt 100 rummeter bøgekævler fra skoven til en møbelfabrik, hvor meget mere ville jeg have fået, hvis det havde været egekævler, når nu forskellen på bøg og eg er som forskellen på teak og palisander?

P2: (gogger løs) Nej se, nu der! Nu har de andre høns igen fat i nakken på den lille sorte høne. De er lige ved at hakke den ihjel!

VIELGESCHREY: Nej, det siger du ikke, du altforbarmende. Pernille(2), hjælp mig!
De løber begge ud.

LEANDER: Pernille(1)! vi er på skideren!

OLDFUX: Gid Fanden havde sådan en træmand!

LEANDER: Jeg ved dårligt nok, hvad syv gange sytten...

LEONORA: Hvad sagde jeg!?

P1: (vred og gal) Hold Mund. Glem det bakspejl, lad mig tænke. Ud med jer! Stik af! Skrid for Helvede!!

LEANDER: Lugter han ikke Luntten?

P1: Hold så din keft, din narrøv. Hvem af os to har bukserne på? Det har jeg, for dine hænger nede om haserne med en fjer i rumpetten

LEANDER: Men Pernille ...

P1 griber en thermokande: Så er det ud, eller I blir tvunget til at drikke the!
De flygter alle

SCEN. 4

Vielgeschrey ind med Pernille(2)

VIELGESCHREY til P1: Anne påstod hårdnakket, at ingen af de andre rørte den lille sorte Høne.

P2: Jeg saae jo med mine egne Øyne, hvordan den blev hakket.

VIELGESCHREY: Hvor blev min Svigersøn af?

P1: Herren tog jo Afsked med ham, og bad ham komme igen Klokken 5.

VIELGESCHREY: Det er sandt Pernille! Jeg kan ikke huske fra næse til mund. Jeg er også bange for, at jeg ikke kan erindre, om jeg har spist til Middag?

P1: Herre! Maden staaer paa Bordet.

P2: Det var derfor, hun glemte at holde øje med hønsene!

VIELGESCHREY: Har jeg tid til at spise - i al hast? Behøver jeg at klæde om? (bliver stående i døren)

P2: Til middagen? Nej!

P1: Til Bryllluppet? Ja!

P2: Skrædderen

P1: kommer med

P2: Herrens

P1: smoking!

Han går ind.

PERNILLERNE giver hinanden et stort lettelsens knus: Pyyh!

P2: Et slag er vundet...

P1: Et nyt står for døren! (iler mod portdøren)

SCEN. 5

Oldfux. Pernille.

OLDFUX banker på porten, kommer ind som Laqvei: Er der klar bane?

Skrædderen kommer ind med en dragtpose og giver den til Pernille(1)

SKRÆDDEREN: Jeg håber den passer i længden. Jeg fik aldrig taget hans skridtmål!

(Senere viser det sig, at smokingbukserne er alt for korte!)

P1: Er snittet ellers som aftalt? Ultramoderne?

SKRÆDDEREN: Hr. VIELGESCHREY vil kunne gå til Reumert-uddeling på Det kgl. Teater og alligevel vække opsigt! (ud)

P2 til OLDFUX: Om en halv Time har vi den rigtige Bogholder stående lige her. (kaglen indefra) Herren giver lyd. Ud med dig og kom strax ind med Brevet fra Leander.

SCEN. 6

Vielgeschrey ind med stor hast. Pernille.

VIELGESCHREY Jeg faaer aldrig Tid til at spise mig mæt, Pernille! Spring op til Skriver-Karlene, og hør, om de har Brevene klar. (P1 stikker af sted)

P2: (råber som stikord til Oldfux)

Her kommer en Laqvei med et Brev til Herren.

Oldfux leverer et Brev, og gaaer igien.

VIELGESCHREY åbner brevet: Pernille! naar nogen kommer og vil tale med mig, skal du sige, at du vil se efter, om Herren er hiemme. Det gør man overalt i finanssektoren! (læser)

Hillemænd! hvad er det her for noget forbandet Tøyeri! Denne Leander, som var her i Maares, skriver, "at saafremt De har bortlovet en anden Deres Datter, Leonora, som for længst har forlovet sig med mig, hvilket jeg kan bevise med Breve, hvori hun forpligter sig til med Eed ingen at elske uden mig, saa skal De vide, at jeg agter af forfølge sagen lige til Højesteret!"

P2: Herren vil blive flået alene i advokatsalærer!

VIELGESCHREY nær sammenbrud synker sammen på sin stol ved bordet, trance: Hvad raader du mig til Pernille??

P2: Jeg raader Herren at raadføre sig med en god Advocat.

Pernille 1 kommer tilbage med 5 breve fra skriverne, lægger dem til underskrift foran Herren.

VIELGESCHREY: Lad strax springe bud efter en Advocat.

P1: Er du sød, Pernille (2), at hente vores advokat og sætte ham ind i vore kalamiteter?!
(P2 vifter med brevet fra Leander og går ud gennem porten)

VIELGESCHREY: Ach jeg elendige Menneske! jeg drukner i Forretninger.
(Sidder på podie 1 og underskriver som en zombie)

PERNILLE (1) til publikum stående på podie 2, sagte.
Det gaaer sgu da meget godt. Naar Peder Bogholder kommer vil han under overværelse af Herren blive forlovet med Magdelone. Leander og Oldfux fatter ikke en dyt, men de ved jo heller ikke, at hun betaler mig godt! (pengetegnet)

VIELGESCHREY: Ingen andre end Advocaten og Skrædderen maa komme ind.

(Pernille (1) viser ham, at smokingen er kommet - i dragtposen)

Sådan, Pernille - brylluppet skal gennemføres, koste hvad det koste vil!

P1: Ney ingen uden Advocaten og Frieren.

VIELGESCHREY: Han kommer da ikke førend i Aften?

P1: Herren bad ham komme igien i Eftermiddag.

VIELGESCHREY: Det var dumt af mig. (synker totalt sammen)
Underskrifterne er klar.

P1 på podie 2 sagte til publikum:

Nu kan Peder Bogholder bare komme an.
Vi har Spillet vundet.

Det banker forsigtigt på porten. Pernille 2 lukker op.

P2: Peder Bogholder står ude på Storgade og beder om at komme ind. Er
banen klar?

P1 vinker hende til sig: Vi lader ham stege lidt!

P2: Han har udposninger bag ørerne! (de tøsefnilrer)

De går hen til den sammensunkne VIELGESCHREY, hjælper ham op, sammen vakler de
ud, han er fuldstændig bedøvet af stress.

P1: Herren trænger til en stress-af-pause.

P2: Jeg skal tisse.

P1 + P2: Om 20 minutter ses vi igen!

PAUSE

SCEN. 7

Peder Erichsen Bogholder. Pernille 1 + 2. Vielgeschrey.

Vielgeschrey kommer træt og udslukt ind. Nu i en flamboyant smoking med for
korte ben, sætter sig ved sin PC og begynder at skrive dybt koncentreret.
Pernille 1 kommer sammen med ham, sætter sig og spærrer hans udsyn til podie 2.

Pernille 2 farer gennem rummet, lukker porten op for Peder Bogholder, som er
helt oppe at køre. Hun forhindrer ham i at komme for langt ind. Hvilket
medfører, at han får ekstra gode chancer for at fortabe sig i hendes kavalérgang

PEDER: Efter Aftale imellem min Far Erich Madsen Bogholder og Hr.
Vielgeschrey kommer jeg her for at frie til hende... hendes
Yndigheder...

P2: Bogholderen tager fejl af gården og gaden! Jeg er den forkerte. Den
rigtige kommer strax.

PEDER: Kunde jeg ikke faae Herren i Tale først?

P2: Desværre NEJ. Herren vil ikke forstyrres, han skriver på et brev, der skal forhindre en sag ved Højesteret!

SCEN. 8

Magdelone galant pyntet gør sin storslåede entré. Pernillerne. Bogholderen. Vielgeschrey.

Skriverkarlene hænger i vinduerne, trutter i hænderne.

LARS DINTFAS: Orgelværket spiller op!

KRISTOFFER FEDERMESSE: Piberne gløder i begge ender!

JENS SANDBÜCHS: Organisten koger over!

CHRISTEN GRIFFEL: Magdelone står på gloende pæle!

PEDER: Jeg tilspørger hende, om hun vil have mig til sin ægte Mand.

MAGDELONE neigende: Jeg siger tusinde Tak.

PEDER: Jeg beder da ydmygst, hun ikke vil forsmaae denne Ring til Morgengave.

MAGDELONE: Jeg siger tusinde Tak. Vil han ikke sidde ned? min Engel!
P2 finder en sammenklappelig jægerstol frem til hende.

PEDER: Ney tak, jeg vil heller staae.
P2 finder en sammenklappelig jægerstol mere til ham.

MAGDELONE Ach, jeg beder, at han vil sætte sig, min Engel!
De sætter sig og begynder deres dialog.

VIELGESCHREY dybt optaget ved sin PC.

Hvem er der, som taler? Pernille!

P2 råbende: Det er Frieren, Herre.

VIELGESCHREY: Godt min pige, hold du blot din Kiæreste hen med Snak til jeg har skrevet Brevet til Stratenrøveren færdigt...

P1: Har Herren hans mailadresse?

VIELGESCHREY: Det står vel i brevet?

P1: fisker det op fra sin kavalérgang, hjælper ham med adressen:
oldfux@oldfux.dk

Under denne dialog udspinder der sig simultant en dialog mellem Peder Bogholder og Magdelone:

PEDER: Jeg har tit i søvne seet en ung kvinde af samme Skikkelse og Væsen som dig. Saa jeg mærker, at det er noget, som for lang Tid siden er besluttet af de himmelske magter.

MAGDELONE: Ofte fremsiger jeg liggende i min seng en bøn om et godt giftermål med en person, som ligner dig, min engel. Som to dråber... to dråber livseleksir!

PEDER: Om Forladelse maa jeg tage dig paa dit Bryst?

MAGDELONE: Jeg siger tusinde Tak.

VIELGESCHREY: Pernille! hvem er det, som taler der henne?

P2: Det er Frieren, Herre!

VIELGESCHREY: Got got! tal I blot kierligt sammen, Børnlille, til jeg faaer mit Brev færdigt.

PEDER: Jeg ved godt, at man ikke må spørge til en dames alder, men må jeg gøre en undtagelse?

MAGDELONE: Jeg siger tusind Tak. Jeg er undtagelsen fra reglen... Onde Mennesker har udspreddt det rygte, at jeg er 40 Aar gammel; men i virkeligheden er ikke meere end 30!

BOGHOLDEREN sukker dybt af lettelse:
Saa har vi samme Alder.

MAGDELONE: Lige Børn ridder bedst på samme hest. (fniser koket)

PEDER: Man bør ikke gifte sig, førend man er 30 Aar.

VIELGESCHREY: Hvem er som taler der henne? Pernille!

P1 stryger ham blidt: Det er Frieren med sin Kjæreste.

VIELGESCHREY: Jeg skal strax være hos jer, Børnlille!
Jeg har kun nogle faa Linier tilbage.

P2 sagte til publikum: Gode råd er dyre! Hvad skal jeg finde på?
Foreslå dem at... at finde et bedre sted at...
Det første, du tænker på...? Hendes kammer. Tak skal du ha'...

Til bogholderen:

Hvad siger du til at træde ind hendes Senge-Kammer, saa kand I tale sammen meere frit og ikke forstyrre Herren.

PEDER: Det kand vi da godt.

MAGDELONE: Jeg siger tusind Tak.

P2 geleider dem forsigtigt på vej. Skriverkarlene giver obskøne håndtegn fra sig. P1 dækker fortsat Herrens udsyn. De to elskende går ind.
P1 checker nysgerrigt Herrens mailbrev, slår ham på skulderen.

P1: Godt gået! Så kan han lære det, kan han, den Stratenrøver!

P2 springer hen og åbner porten for Oldfux.

SCEN. 9

Oldfux som Advocat. Vielgeschrey. Pernillerne.

OLDFUX løber ind, begynder allerede at råbe fra porten:

Jeg hører, at De ønsker Advokatassistance. Til tjeneste.
Han sætter et æggeur på Herrens bord, sætter det i gang.

VIELGESCHREY: Aha, hvert minut koster?! Hvor meget?

OLDFUX: Det forhandler vi om: Vinder vi sagen koster det,
taber vi er det gratis.

VIELGESCHREY: Er De den, De udgiver Dem for at være?
Den, jeg har sendt bud efter?

OLDFUX: Ney min Herre! Den kollaga er ikke i Stand til at tale med vore
klienter om Eftermiddagen.

VIELGESCHREY: Drikker han?

OLDFUX: Ikke mine Ord igien. (gestus for druk)

VIELGESCHREY: Hvorfor gik du til en sådan mand? Pernille (2)!

P2: Jeg vidste ikke, at han drak, Herre.

P1: Men er det ikke godt nok, at denne ædruelige mand er kommet i hans
sted.

OLDFUX: Jeg tilbød min tjeneste, han har møderet for landsretten, jeg for
Højesteret!

VIELGESCHREY: De har kompetencerne i orden, hvad!

P1 + P2: Helt ud i fingerspidserne, uhm.

OLDFUX: Hvad kan jeg hjælpe med?

VIELGESCHREY: Jeg har brug for konsulentbistand..

OLDFUX: (skæver til uret) Ordet "konsulent" har en dobbelt betydning.
Det kan både betyde at give et godt råd, på latin
consulere alicui. Eller bede om et godt råd.
På latin *consulere aliquem*.

VIELGESCHREY: Men det koster det samme? En halv bondegård..

OLDFUX: Service koster! Tab og vind med samme sind! Noget for noget. Bare
spørg regeringen!

VIELGESCHREY: Forlad mig! (peger mod porten, peger på uret)
Jeg har ikke sendt Bud efter Dem for at diskutere
regeringens sprogpolitik!

OLDFUX: Enig! Der er ikke til diskussion. Jeg er heller ikke kommet for at
skyde spurve med kanøner, men for at gøre Dem en tjeneste!
Både Doctorer og Advocater har en fælles overenskomst:
2000 kr i timen! Hvis det er for billigt, kan det ikke
betale sig.

VIELGESCHREY: Skal jeg betale for at spille min kostbare Tid med Snak?

OLDFUX: Hvad har De ellers tænkt Dem?

VIELGESCHREY: Jeg vilde spørge Dem til Raads om noget kompliceret jura.

OLDFUX: For os jurister handler det om at ordne paragrafferne.

VIELGESCHREY ser ned på sin PC: En MandsPerson har hemmeligt forlovet sig med min Datter. Dette er skeet mig uafvidende. Jeg frier for min Datter til en anden brav Mands Søn. Hendes hemmelige forlovede faaer et Nys derom og truer mig med at slæbe mig for Højesteret. Rene mafiametoder. Derfor har jeg opsat dette Brev til ham.

OLDFUX: Opsat kan betyde "at forhale", det kan ogsaa betyde "at sætte på prent".

VIELGESCHREY: Sig mig, står De i ledtog med selveste Fanden?

OLDFUX: "Dyden i midten", sagde Fanden, da han satte sig mellem to advokater!

VIELGESCHREY: Jeg har skrevet mit Brev færdigt, se selv!

OLDFUX: Et sådant brev skal skrives med Forstand, om Deres Mafiamodpart ellers skal afskrækkes fra Proces.
Han læser mumle, mumle, volapyk.

VIELGESCHREY: Er det ikke råt nok til en mafiaboss?

OLDFUX: Ej ej, der skal andre boller på suppen. Jeg skal diktere et brev, der virkelig sætter modparten under pres!

VIELGESCHREY: Jeg betaler, hvad det koster!

P1: Herren skal tage sig iagt, hvad han går med til!

P2: Det kan koste dyrt!

OLDFUX laver fingertegn til, at de skal holde kæft.
Nu introducerer han nemlig den "Spanske Maade" at diktere på.

VIELGESCHREY: Jo kortere, jo bedre; Tid er penge (skæver til uret) Jeg har uhyre travlt. Mere end alle andre...

OLDFUX slaaer Herren paa Skulderen og siger: Fik De den?

VIELGESCHREY: De har jo intet sagt!

OLDFUX: Naar jeg slaaer Dem paa Skulderen betyder det, at De skal skrive Personens Titel!

VIELGESCHREY: Herre Gud, hvilke nye Moder! Godt at vide!

OLDFUX: Godt, behager De nu at skrive! Saasom Leander Mafiasen ... Fik De den?

VIELGESCHREY: Ja da.

OLDFUX pifter: Har De ogsaa det?
 VIELGESCHREY: Hvad betyder det?
 OLDFUX: Ey min Herre! naar jeg pifter, betyder det Comma.
 VIELGESCHREY: Det var dog Fandens! Nu har jeg sat et Comma.
 OLDFUX: Jeronimus Christophersens Søn her i... Tvi!
 Spyttter. Fik De den?
 VIELGESCHREY: Han boer ikke i Thy! Han bor her i Sorø.
 OLDFUX: Naar jeg spyttter er det det samme, som at skrive Stedets Navn, dér
 hvor Deres Contrapart bor. Hvad har De nu?
 VIELGESCHREY: Jeronimus Christophersens Søn her i Sorø - og så?
 OLDFUX: Godt!
 Pifter.
 Skriverkarlene slår vinduerne op: Hvem kaldte!? (De bliver hængende.)
 Fik De den?
 VIELGESCHREY: Ja, Comma.
 OLDFUX: Forgangen Aar af mig ...
 Rykker ham i Haaret.
 VIELGESCHREY: Hvorfor rykker De mig i Haaret?
 OLDFUX: Det betyder Parenthes.
 VIELGESCHREY: Det er bare for meget!
 Gir ham en Ørefiigen.
 OLDFUX til Vielgeschrey: Jeg skal lade Dem stevne.
 VIELGESCHREY: Og jeg skal lade Dem contra-stevne.
 OLDFUX: Jeg skal beviise, at det er en den eneste rigtige Maade at dictere
 paa blandt Advocater ude i den store Verden!
 Han tvinger P1 på knæ på podie 2 og ridder af sted på hende mod porten, mens han
 råber til Herren:
 Ad Helvede til med alle Paragrafryttere!
 P1: Au! au! au!
 VIELGESCHREY: Vil din Hund øve Voldtægt i mit Huus?
 Til P2:
 Pernille, smid ham på porten!
 OLDFUX pruster og skryder som en hest, mens P1 kravler fremad på alle fire:
 OLDFUX: Vi ridder til Bloksbjerg på en gammel heks!

Skriverkarlene hepper med: "Heja, heja, heja!"

P2 lemper ham det sidste stykke ud

Pernillerne trøster ham kærligt.

VIELGESCHREY: Er jeg ikke det ulyksaligste Menneske paa Jorden?
 Ulykkerne regner ned over mig. Intet får jeg udrettet.
 Tager æggeuret og får det uforvarende til at ringe.
 Denne dag er smadret... af alle andres liderlighed end min
 egen! Hvad skal jeg gøre? Jeg gør mit bedste og alligevel
 har jeg mest lyst til at hænges mig.
 Ja, jeg bliver nødt til at henge mig selv...
 Pernille, jeg har ikke engang stunder til at henge mig.

VIELGESCHREY græder bitterligt.

P1: Nåeh. Dagen har været ligesom forhexet...

VIELGESCHREY: Kan du forestille dig, Pernille, hvor ked jeg er af den
 her form for liv?

SCEN. 10

Oldfux kommer ind på podie 2 som virksomhedsdoktor. Klædt i lyserød skjorte, med
 attachétasker, guldkæde om halsen.

OLDFUX: Sorry to interrupt the cosy happiness in the showroom,
 but you have called for me. May I introduce myself:
 Mit navn er Doctor Brand. Jeg kommer fra det
 verdensomspændende firma *Time is goldfeber!*

VIELGESCHREY forsøger at træde i karakter:

Hvor vover De at bryde ind i mit hus! Uanmeldt!

OLDFUX: Oh, my goodness, what an oldfashioned backyard. A modern businessman
 in an old Museum, it does not hang together!

VIELGESCHREY: Her har De intet at bestille?

OLDFUX: So good and well! Ugly colours on the walls.
 Til Pernillerne: Man skulle tro, man var kommet ind til en bedemand...

VIELGESCHREY: De spilder min tid!!

OLDFUX: Black and white

VIELGESCHREY: Please talk danish, din lyserøde tyske puddelhund!

OLDFUX: Sie sagen das nicht, Ihre Gnaden! sie sagen das nicht.

VIELGESCHREY: Jeg troer, Fanden er løs i Storgade!

Marthe og den lille sorte høne gør deres entre fra hver sin ende som kaglene
 høns. Skriverkarlene kagler med oppe fra vinduerne. De to høns forsvinder næsten
 lige så hurtigt som de dukkede op. Karlene bliver hængende. Pernillerne ved ikke
 om de skal le eller græde

OLDFUX: De har ret hr. VIELGESCHREY.
 Deres virksomhedskultur er depressiv!
 Bossen afholder Store Stressedag hver dag.
 Arbejdsmiljøet er lousy. Hvad med at optimere
 virksomhedens indtjening, hr. VIELGESCHREY?
 De spilder Deres tid på en personaleledelse, De alligevel
 ikke magter. Fyr de fire uduelige skriverkarle, hellere i
 dag end i morgen!

Skriverkarlene buher og rækker tunge, kaster papir og pap ud af vinduerne.
 Kig godt på de to damer, som beskytter Deres lasede
 renommé. Hvad er de værd, når det kommer til stykket?
 Burde de ikke opgraderes, komme på kursus, blive lidt
 fixere?

VIELGESCHREY: De har ikke profiteret meget af Deres Studeringer, hvad.

OLDFUX: I wanna share my experience with you:
 Opsig alle overenskomster med personalet, bortset fra de
 to erfarne damer, der holder Dem i hånden, udskift al IT,
 nyt logo, nye visitkort, ny hjemmeside med lækre modeller
 som blikfang, modtag Deres kunder i et forkontor med
 topløs betjening, der stiller bundløse forretninger i
 udsigt. Det er moderne virksomhedskultur, Hr.
 VIELGESCHREY!

P1: Kører Power Point Shows morgen, middag og aften.

P2: Skiller fårene fra bukkene, gir kunderne det, de vil ha'.

VIELGESCHREY: Har Fanden taget jer alle sammen og mig med?!

OLDFUX: Her kommer miljøkontrollen ind.
 Han trækker en stor sur Smiley op fra sin taske, sætter den op på væggen.
 Deres branding er ikke just noget, der bringer Dem på
 Børsens forside

VIELGESCHREY: Giv mig min Stok, Pernille!

OLDFUX: Hvis den Smiley skal vende salgskurven opad bliver De nødt til at
 lade den lille sorte høne aflive!

VIELGESCHREY: Min Stok, siger jeg!

Alt fryser til is. Stor, stor tavshed

OLDFUX: Fødevarekontrollen...

Herren stiger op på sit bord, løfter stokken over sit hoved. Vinduerne lukkes
 forsigtigt op. Magdelone titter frem fra sin dør. Marthe og Anne dukker op i
 andre døre. Peder Bogholder lister gennem hele gården og ud gennem porten
 ordnende sit tøj. Oldfux fortsætter kynisk, anarkistisk i tavsheden.

Jeg anbefaler Herren at udarbejde en masterplan for sin
 nye virksomhed.
 Træet dér hugges omkuld, så ingen kan gemme sig bag det.
 Udnyt æggeuret til noget profitabelt:
 fra blødkogt til hårdkogt.
 Opstil overvågningskameraer overalt!

Hold øje med, at Deres folk bestiller noget.
 De kan købes billigt af mig - med rabat
 og uden kvittering, 999 kr pr. stk.

Oldfux forlader valpladsen ud gennem porten.

VIELGESCHREY synker sammen på bordet i afmagt, støttende sig til sin stok
 Ach! ach! jeg kand ikke meere.

P1: Ach lille Herre! gaee op og kast Dem paa Sengen,
 Tag en morfar!

P2: Om en halv time skal alting være ved det gamle. Jeg seer Herren er
 blevet afmægtig. Ach den stakkels Herre! Giør som jeg
 ydmygst beder: Tag et powernap. På en halv Time får jeg
 alting på ret køl igien.

VIELGESCHREY: Jeg kand ikke staae paa mine Been.
 Gaaer bort.

P1: Yes! (knytter næven i triumf!)
 Pernille! Peder Bogholder står her med sin far klokken 7!
 Det sørger du for. Herrens broder Hr. Leonard kom just ind
 ad bagdøren, så jeg! Han plejer at skabe ro!

P2 går mod porten: Pernille! En forbandet Karl Smart, den Oldfux.
 Det sidste var hans helt egen idé!
 Gem dig bag træet, Pernille Overvågningskamera!

ACTUS III

SCEN. 1

Vielgeschrey. Leonard. Pernille 1 bag træet

VIELGESCHREY kommer ind sammen med sin ældre broder Hr. Leonard:

Havde jeg ikke haft Pernille, var det gået rent rabundus.
 Magdelone har jeg ingen Nytte af mere; hun tænker kun på
 én ting: Ståer en Mand ikke paa Pinde for hende, blir hun
 djævelsk. Gid jeg var skilt fra det Gespenst. Gid jeg
 kunde holde hendes Bryllup sammen med Leonoras i Aften.

LEONARD: Rygterne siger, at min lillebror spiller Fandango med døden. At hans
 kones død banede vej for husholdersken. Som lagde pres på
 dig. Hendes kistebund skal være guldbelagt.

VIELGESCHREY: Jeg stirrede døden i øjnene, så den faldt død om!

LEONARD: Du giver dig ikke stunder til at fundere og lytte. Du lader dig styre
 af dine impulser. Overblik og fornuft ligger på bunden af
 Sorø sø. Aldrig får du noget udrettet.

VIELGESCHREY: Begynder du nu også!

LEONARD: Hvad har du bestilt i Dag?

VIELGESCHREY: Fem Bryllups Breve, som jeg endnu ikke har fået sendt.

LEONARD: Hvem skal Leonora giftes med?

VIELGESCHREY: Med Erich Madsen Bogholders ældste Søn Peder.

LEONARD: Er du gået fra forstanden?

VIELGESCHREY: Kan en Bogholder ikke være en brav Mand?

LEONARD: Ikke for Leonora. Hun dør en langsom død i det ægteskab.

VIELGESCHREY: Du tager helt fejl. Min Datter er så forelsket, at jeg har
 lovet hende at slutte Contracten i Aften.

LEONARD: Naturen har en anden orden end din.

VIELGESCHREY: Jeg skal strax hielpe dig af Drømmen. (kalder)
 Leonora og Pernille (P2), kom herud!

SCEN. 2

Leonora pyntet som brud. Leonard. Vielgeschrey. Pernillerne.

VIELGESCHREY: Min kære Datter! Din Farbroer vil ikke troe på, at dette
 Giftermaal passer til dig. Han har overtalt mig til at
 bryde mit Løfte.

Leonora og Pernille² græder hjerteskrærende i kor.

VIELGESCHREY: Hvorfor græder du, mit Barn?

LEONORA: Jeg sværger ved alt, der er mig helligt, at jeg ingen anden Mand vil have end Peder Erichsen Bogholder.

PERNILLE 1 styrter frem.

Gaaer det Parti over styr, saa forlader jeg Herrens Huus.

VIELGESCHREY: Ha ha ha! Der kand du selv høre, Leonard? Vær blot rolig, jeg sagde det kun for at teste dig.

P2: Selv hvis han ingen Midler havde, kan han forsørge hende alleene ved sin Griffel.

LEONARD: Jamen så har hun jo ingen nød!

SCEN. 3

Leander, Oldfux, klædt som Nørder. Leanders Far-Broer, Corfitz som en gammel Mand. Notarius/Borgmesteren. Personerne af forrige Scene.

VIELGESCHREY: Vær så hjertelig Velkommen, min kiære Svigersøn.

LEANDER: Efter Aftale har jeg taget min Fetter Jonas samt min kiære Far-Broder Corfitz med mig. Min Far Erich Madsen er desværre upasselig.

OLDFUX: Ja han er hårdt ramt af omgangssygen!

VIELGESCHREY til Corfitz: De er altså ikke hans far, Erich Madsen selv.

CORFITZ: Ney, jeg er hans Farbroder, som kommer på hans Fars vegne. Men Jonas Corfitzen er min helt egen Søn.

VIELGESCHREY: Ingen mor?

CORFITZ: Jo, moren ved man jo altid hvem er!

VIELGESCHREY: Tiden er knap. Giv I hinanden Hænder på jeres hjerters formæling.

De to unge gør som sagt, mens alle gør complimenters. Skriverkarlene kaster ris ud, Anne og Marthe dukker op til globryllup.

CORFITZ: Herr Borgmester, vær god at indføre i Deres Bog, at Dags Dato er der mellem disse to Personer indgået Ægteskab!

BORGMESTEREN: Lad mig Navnene vide ... (meget højtideligt)

VIELGESCHREY: Min Datter er født her i Byen, er netop nu i sit tyvende Aar, og Brudgommen ...

LEANDER: Det tager jeg mig af, svigerfar!

Der går et sus gennem forsamlingen. Borgmesteren skriver, og Leander dicterer.

CORFITZ: Jeg kan forsikre Dem, at min Bror-Søn Peder vil blive Dem en lydig Svigersøn, som med største Fornøjelse vil gaae Dem til Haande i Deres mange vigtige Forretninger.

P1: Herre! Jeg har en ydmyg lille Bøn.

VIELGESCHREY: Alt vil jeg gøre for din skyld; om jeg kan. Du vil vel maaskee ogsaa have en Mand? (peger på OLDFUX)

P2: Nej, det finder jeg selv ud af! Det er ikke for min skyld, det er for den stakkels Magdelone.

VIELGESCHREY: Gid hun var vel ude af Huset. Virksomhedsdoktoren glemte hende i sin fyringsrunde.

P1: (Iler til porten) Hun er skam godt på vej, hun blev så godt og vel forlovet i dag!

VIELGESCHREY: Med hvem?

P2: Med een af de fornemste af Byens Bedemænd.

P1: Vi har indbudt ham i dette øjeblik.

P2: Borgmesteren er her alligevel.

VIELGESCHREY: Uh, du er den skarpeste Kirsten Giftekniv, jeg har i skuffen!

P1: Det ville være at slaae to Fluer med et smæk.

Hun er i fuld gang med at trække de nyankomne gæster indenfor.

SCEN. 4

Peder Erichsen. Erich Madsen. Personerne af forrige Scene.

ERICH MADSEN: Her kommer jeg med min Søn for efter løfte at fuldbyrde Forlovelsen.

VIELGESCHREY til Pernille 2: Hvad vil det sige, "efter Løfte"?

P2: Sådan taler bedemænd altid. Dårlig vane for ikke at forstyrre de døde. Pigerne i Huset kalder de for Døttre; og han bruger sikkert udtrykket "Far" om Herren. Af ren veneration.

VIELGESCHREY: Ej, hvor smart.

P1: Derfor er der Forskel på Bedemænds Stilfornemmelse og vi andre dødeliges.

VIELGESCHREY
til Erich Madsen: Herligt med den forlovelse. Jeg forsikrer paa Brudens Vegne, at hun er en formidabel Huusholderske.

ERICH MADSEN: Nej, frugten falder sjældent langt fra stammen.

VIELGESCHREY til Pernille 2: Du har ret! Bedemænd taler underligt.

Lad Magdelone komme ind.

Pernille 1 springer efter Magdelone.

VIELGESCHREY

til Erich Madsen: Det kommer mig for, at jeg har haft den Ære at se Dem før.

ERICH MADSEN

til Pernille 2: Mærkelig mand! Han har selv i Dag været henne hos mig for at frie på sin Datters vegne!?

P2: Hr. Bogholder maa bære over med Herren, hundrede gange om Dagen taler han i Taager!

ERICH MADSEN: Ha, ha, ha!

VIELGESCHREY: Kommer Magdelone? Pernille!

P1: Ja hun kommer i dette Øyeblik.

ERICH MADSEN

til Vielgeschrey: Hans kiære Datter pynter sig maaske?

VIELGESCHREY

Sagte til P2: Bedemands Stiil?!

Høyt. Ja, det formoder jeg. Hun er ellers ikke meget for at stadse sig op; i dagens anledning tager hun sig sammen.

ERICH MADSEN: Min Herre er selv ikke meget for Stads; derfor kand hans frugter heller ikke være det. (ser ned på hans bukseben)

VIELGESCHREY

Sagte: Atter Bedemands Stiil!

Høyt. Ney af mig skal ingen i Huset lære Vellyst.

ERICH MADSEN: Ja min Herre har sagt det tidligere på dagen.

VIELGESCHREY: Har jeg da nyelig haft den Ære at tale med Dem?

ERICH MADSEN

Sagte til P2:.. Ha, ha, han taler atter i Taager.

Høyt. Jeg forstår glimrende. Min Herre har altid Hovedet fuld af Forretninger.

Magdelone gør sin storslåede entré i fuldt brudeoutfit. Ikke et øje er tørt, slet ikke hendes. Bag hende dukker både STYLISTEN og SKRÆDDEREN op som en slags brudepiger holdende hendes lange slæb. De har bistået hende med alt det praktiske, det har hun betalt for! SVINEAVLEREN bærer champagne ind.

ERICH MADSEN: Nu kommer Bruden. See, min Herre, der er hans kiære Datter.

VIELGESCHREY

Sagte til P2: Atter Bedemands Stiil! Gid Fanden havde disse bedemænd og deres uvaner.

SCEN. 5

Magdelone med Haarhue. Personerne af forrige Scene.

VIELGESCHREY: Kom du blot frem, mit Barn. Det er mig usigelig kiært, at jeg kand gifte dig ud af Huuset. I faaer en brav Mand, som kand forsørge jer.

MAGDELONE: Jeg tvivler slet ikke, eftersom jeg længes så usigeligt. Mine indre fakler venter blot på at blive fyret af!

P1: Det er best, at vi gjør det kort og got.

ERICH MADSEN: Kan Ægteskabs Contracten underskrives med det samme?

VIELGESCHREY: Gerne for min skyld!

P1: Saa gir hinanden strax Hænder derpå.

P2: Er de ikke søde? De er begge to som forliebte Rotter.

De gir hinanden Hænder, omfavner hinanden; enhver gjør Gratulation. Borgmesteren skriver, og Pernillerne dikterer ham sagte.

VIELGESCHREY: Adieu, Hr. Borgmester! jeg sender Pengene i Morgen.

Borgmesteren bliver stående, han vejrer champagnegilde, får lyst til at drikke sig fuld. For i det samme kommer Marthe og Anne, ligeledes fint klædte, ind med hver sin bakke champagneglas.

VIELGESCHREY: Neij, skal vi have champagne, hvor dejligt! Hvem betaler?

MAGDELONE: Det gør jeg! Godt begyndt lægger en god bund!

ERICH MADSEN

Til Pernille: Har Herren ogsaa giftet sin Huusholderske bort i Aften?

P1:

pegende paa Leonora: Ja da! Det er det unge Menneske, som står der!

ERICH MADSEN: Aha, bunkebryllup. Ja, Hr. VIELGESCHREY har altid været noget af en fedtsyl! En køn ung kvinde, hvem faaer hun?

P2: Den unge mand der. Han er Bedemand i Ringsted.

Begge Brude-Folkene staaer imidlertid og caresserer hinanden.

VIELGESCHREY: Endelig, endelig, hvor lykken dog er lunefuld!

Han opfører en jubeldans af undertrykt, befriet glæde og smerte. Skriverkarlene er kommet ned og tager for sig af champagnen, de klapper dansen for. Måske produktionen kan skaffe et par spillemænd!?

ERICH MADSEN danser med på podiet:

Jeg deler Deres glæde, kiære Svoger ...

VIELGESCHREY: Hvorfor kalder De mig Svoger?

ERICH MADSEN: Åh, jeg er bare sådan lidt gammeldags.

De råber til hinanden gennem dans og klap og musik. For at kontrollere dem har de to Perniller valgt at mandsopdække hver sin.

VIELGESCHREY: Ikke for at være hovski snovski, men det passer sig ikke rigtigt til situationen!

ERICH MADSEN peger stolt på sig selv og sønnen:
Vi er mest af den gamle skole, lægger penge op hvert år!

VIELGESCHREY: Så hjælper de højere hastighedsgrænser og det stigende antal trafikulykker nok på indtægterne!? Ha, ha...!

ERICH MADSEN: Aldeeles ikke! Hvad kommer det min Profession ved?

VIELGESCHREY: De er jo Bedemand her i Staden! Ha, ha, ha...

Musikken, dansen og vildskaben stopper særdeles brat:

ERICH MADSEN: Hold nu op med den komedie, kære svoger! Det er absolut ikke morsomt!

VIELGESCHREY: Hold op med det Svogeri! Gud ske lov og tak, at jeg ikke er Deres svoger!

ERICH MADSEN: Er min Søn ikke gift med Deres Datter?

PERNILLERNE søger sammen, holder hinanden for øjne og ører. Nu bryder Helvede løs!

VIELGESCHREY: Aldrig i livet! Jeg kiender nok min Datter, og jeg kiender nok min Huusholderske, Hr. Bedemand!

ERICH MADSEN: Jeg er ikke Bedemand, i Pokkers Skind og Ben!

VIELGESCHREY: Pernille! han påstår, at han ikke er Bedemand. Han ligner da en Bedemand.

P1: Jo Herre!

P2: Han er en af de ældste og fineste Bedemænd her i Sorø.

ERICH MADSEN: Du lyver. Mit Navn er Erich Madsen og jeg er Bogholder. Og det er min Søn Peder, som Borgmesteren netop har...

BORGMESTEREN: Skaal for Museets offentlige bevillinger!

ERICH MADSEN: som Borgmesteren netop har formælet med min datter...

VIELGESCHREY til Leander:
Er du ikke Erich Madsen Bogholders Søn?

LEANDER: Forlad mig min uskyld, kiære Sviger-Far. Jeg hedder Leander og er søn af Jeronimus Christophersen.

VIELGESCHREY: Hør, Jonas Corfitzen! Er ham der ikke din Fetter?

OLDFUX: Forlad mig mine skyldnere! Jeg hedder Oldfux og driver en mindre virksomhed som eventmager her i Sorø!

VIELGESCHREY: Jeg spør Dem nok engang! Er De ikke Bedemand her i Byen?

ERICH MADSEN: Og jeg svarer én gang for alle, at jeg er Erich Madsen Bogholder.

VIELGESCHREY: Og du unge mand, som har faaet min Huusholderske, er du ikke Bedemand og en Bedemands Søn?

PEDER: Jeg er Peder Bogholder, som har faaet Deres Datter til ægte. Hun er dejlig, jeg har prøvet hende af!

VIELGESCHREY: Der står jo Peder Bogholder!

LEANDER: Jeg hedder Leander.

VIELGESCHREY: Er du ikke min Datter, Leonora?

LEONORA: Jo, jeg er, hierte Papa! Så vidt jeg ved!

VIELGESCHREY: Og du Magdelone! Er du ikke Magdelone?

MAGDELONE: Jeg siger så mange tak!!

VIELGESCHREY: Og du min Datter! Er du ikke gift med Peder Erichsen Bogholder?

LEONORA: Forlad mig, hierte Papa! jeg er gift med Leander!

VIELGESCHREY: A Og du Magdelone! Er det ikke en Bedemand, du har faaet?

MAGDELONE: Nej, Gud forbyde det. Han er Bogholder. Han elsker mig og jeg elsker ham... og som han siger, vi er gode sammen!

Vielgeschrey skvatter sammen paa en Stoel, udslukt.

ERICH MADSEN
til Leonard: Min Herre! Deres yngre Broder er gaaet fra Forstanden.

LEONARD: Jeg troer nogen her, har lavet noget af et stunt!
Han sender et hvast blik til både Pernillerne, Oldfux og Corfitz.

VIELGESCHREY springer op af Stoelen, griber sit bord, løfter det over hovedet:
Jeg er Alexander Den Store, alle andre er nogle Slyngler,
som skal døe for min Haand!
Leonard fatter ham om Livet og sætter ham på stolen..

LEONARD: Brormand, kiender du mig ikke?

VIELGESCHREY: Du er min Broder Leonard. (nikker energisk)

LEONARD: Hør, min kiære Leonora! Jeg kand merke, at din Far har villet gifte dig bort mod din Villie, og du derfor har brugt List for at få den, du elsker.

LEONORA paa Knæ. Ach min allerkiæreste Far! Jeg beder på min grædende knæ om Forladelse.

LEANDER ogsaa paa Knæ: Gunstige Hr. Svigerfar! Deres Datter fik mit hjerte til

at løbe løbsk!.

PERNILLERNE ogsaa paa Knæ.

P1: Vi førte kniven!

P2: Kirsten Giftekniv!

OLDFUX på knæ med et brag:

Her i landet er jeg arbejdsløs.
Ingen vil betale for mine kunster.

VIELGESCHREY: Gør du det gratis?

OLDFUX med et blik til P1 + P2.

Hvis det er for billigt, kan det ikke betale sig.
Måske jeg kan drive det til lidt naturalier!

LEONARD: Et godt Raad, Brormand. Fyr dine skriverkarle (Protest)
Gå ud og besøg gode venner om aftenen, sov din Middags-
Søvn, og få dig en kone, som kan holde dig ud!
Hun kan dates på Nettet!

VIELGESCHREY: Ingen veed, hvordan Skoen trykker, uden den, som har den
paa Foden.

Den lille sorte høne giver en stormende, kaglende entré!

LEONARD: Jeg raader både dig og Erich Madsen til at tilgive alle og enhver
deres tøse- og drengestreger...

BORGMESTEREN: Skål for min fortid! Skål på mit genvalg! Skål for Sorøs
fremtid.

Alle skåler. Samler sig i receptions-lignenede grupper, søger nye alliancer,
livet går jo videre.

ERICH MADSEN: Som Roskilde Bank!!

PEDER: Som Bank Trelleborg!

MAGDELONE: Ach min Balsambøsse! Vær ikke vred.

PEDER: Jeg er ikke bøsse! Til Bloksbjerg med dig, din Heks!

MAGDELONE: Elskede Peder! Som tjener for Herren har jeg en ½ million på
bankbogen! Hans Datter får ikke saa meget i Medgift.

PEDER: Jeg kommer nok til at tro på den løsning, Papa!

ERICH MADSEN: Gjør hvad du vil. Vi går!
(Han går i stor vrede, smækker porten i med et brag efter sig)

MAGDELONE: Jeg går med! Eller du blir måske, Peder? Stjernerne er tændt i min
himmelseng...

Peder og Magdelone får travlt med at berede sig på brudenattens lyksaligheder.
Men Pernillerne stiller sig imellem og rækker hænderne frem.

P1: En aftale er en aftale!

P2: Du lovede os 25 kilo - hver!

P1: Hvis det lykkedes!

Magdelone står nu i centrum, hiver to konvolutter op fra barmen og overrækker dem højtideligt til de to koblersker i returkommission.

Hr. Vielgeschrey betragter den finale, grynter, han er godt lakket til nu! Den lille sorte høne er i fuld gang med at give ham gelé i knæene... Under den afsluttende seance følger han spændt med. Det kunne jo tænkes, at Pernillerne stadig kunne komme op med nye friske idéer til livets stressende fryd.

De to moderne damer går triumferende hen til OLDFUX, stiller sig på hver side af ham og siger som RIP, RAP og RUP:

P1 + P2: Vil-du-med-til-Hawai?

Begge: Hvis du selv betaler!

Bearbejdet og gendigtet af Niels Vandrefalk 12. oktober 2008

Bjørn Andersen har samlet op videnskabeligt - før Niels Vandrefalk Andersen har bearbejdet lidenskabeligt:

Foreløbigt om denne udgave.

Komedien er - siger Holberg - skrevet allerede i 1723, den havde premiere 25.11.1726 i Grønnegade, men blev først trykt i 1731. Stykket blev (ifølge en teaterplakat) opført 17.1.1727 sammen med et ganske andet stykke: »Crispin Medicin«. På plakaten står nederst (som på flere andre af tidens plakater):

Teatrum er paa det sædvanlige Sted i Grønnegaden saa kand og Liebhaberne igiennem Porten i Gothersgaden indlades; Begyndelsen skeer præcise Klokken 5, at det Klokken 7 kand, have Ende.
Både »Den Stundesløse« og »Crispin Medicin« var i 3 akter. Det sidste stykke var blevet spillet i 1724 og igen i 1726.

»Den Stundesløse« blev jævnlig spillet i 1700-tallet; det var blevet spillet omkring 50 gange i 1778, og blev derefter spillet 1-2 gange hvert år (se plancherne sidst i F.J. Billeskov Jansen's »Ludvig Holberg Værker i Tolv Bind«, bd. 6).

»Den Stundesløse« anses for at være inspireret - i visse passager stærkt inspireret - af Molière's »Den indbildt syge«, men der er mange særtræk der ikke findes i Molière-teksten (se nærmere i kommentarerne i Jens Kr. Andersen's udgave).

Billeskov Jansen nævner (i omtalte bd. 6, s. 322) at den 'spanske' måde at diktere på har fundet et nutidigt sidestykke i Victor Borge's 'fonetiske tegnsætning' (se henvisningen nederst).

Holberg har nævnt »Den Stundesløse« et par steder, således i sin 'betænkning over komedier' i 1723 (se: <http://bjoerna.dk/Holberg/Just-Justesens-Betenkning.pdf>, s. 6) og i 1' latinske levnedsbrev fra 1728 (Kragelund's udgave bd. I, s. 244 (Latin) og 245 (Dansk)).

Henvisningen lyder: 'Vir in nihilo agendo occupatissimus' = 'Manden der er stærkt optaget af intet at udrette'.
Klipppet er fra dén (søgbare) 1' udgave af Første Levnedsbrev, som Det Kongelige Bibliotek har lagt på nettet i maj 2008.
Adressen er af den mere muntre slags, anyway:
<http://www.kb.dk/books/kubsam/2008/maj/00001>

Denne digitale udgave af »Den Stundesløse« bygger på »Den Danske Skue-Plads«-udgaven fra 1731. Der er foretaget en håndfuld mindre justeringer af praktiske grunde. Navnene på figurerne er bogstaveret ens. Når der fx i den trykte udgave står 'Leonore' er det hér rettet til 'Leonora', og når 'Jens Griffel' pludselig kaldes 'Christen' og derefter 'Jens' igen, er det hér rettet til 'Christen [Jens]', således at man kan vælge hvad man vil, for der er også en anden 'Jens' i stykket: 'Jens Sandbüchs'. Andre typer af 'inkonsekvenser' er bibeholdt uden bemærkninger.

Bogstavering: Man kan ikke vide sikkert hvad der skyldes 'Holberg', en 'skriver', eller en 'sætter' på trykkeriet. Men man kan sé at Holberg (inkl. hjælperne) - trods dét at man ikke havde nogen fast retskrivning - skrev på en måde der sagtens lader sig læse i dag.

Enkelte ord skal man passe på med; slå evt. op i ODS på nettet:
<http://ordnet.dk/ods/opslag?opslag=fodre> og skriv dét ord du vil undersøge (i stedet for 'fodre'). Fx kan ordet 'fodre' misforstås. Hos Holberg skal det læses

med hårdt 'd' (dvs. snarest 'fodre' i ODS-betydning III)... En 'klassisk' fejltagelse er at læse ordet 'rare' på moderne Dansk manér; tænk i stedet på den Engelske betydning.

Visse latinske ord:

- 'Claudatur' betyder at parentesen skal sluttes (som når man siger: 'Parentes slut').
- 'Regula Detri' kan opløses i 'regula de tri' eller måske 'regula de tribus', altså 'læren om de tre'. Når 2 mænd graver ... på 7 timer, hvor længe er så ...?; der er stillet et utal af spørgsmål på dén model, nogle morsommere end andre: En sælger 100 Tønder Rug med Strygmaal for 20 Rixdaler, hvor meget højere kunde Summen stige, om de var i Topmaal?. 'Regela Skt. Petri' = Sankt Peter-reglen: Egentlig stod: 'Regela St. Petri', men dét ville nemt kunne læses forkert.

Når 'Aabenraa' nævnes som 'Peder Bogholder''s fødested, så tænkes givetvis på den københavnske gade af samme navn (hvor der i øvrigt i Nr. 30 findes et Musikhistorisk Museum, se: <http://www.natmus.dk/sw25193.asp>).

Holberg's værker blev oprindeligt sat med fraktur, undertiden kaldet 'gotisk skrift', mens latinske ord blev sat med antikva ('latinske' bogstaver); og fraktur anså man for déngang for at være nem at læse. Hans latinske værker (fx 'Niels Klim' blev sat med 'antikva'). Hér er benyttet 'antikva' hele vejen igennem, dvs. uden særlig markering af de latinsk bogstaverede ord. Derimod er alle regibemærkninger sat i kursiv for at gøre skriftbilledet så tydeligt som muligt.

Holberg brugte undertiden ligaturer, dvs. sammenskrivninger - fx af 'oe' i ordet 'Comoedie'. Dét er af tekniske grunde undladt i denne udgave (dvs. akkurat som i nogle andre udgaver, dog ikke Billeskov Jansen's).

Den digitale udgave (i sine forskellige former) må bruges frit til ikke-kommerciel brug, ellers gælder sædvanlige regler.

Forskellige udgaver (alle med kommentarer af forskellig art): • »Ludvig Holberg Værker i Tolv Bind«, bd. 6 (se ovenfor) • »Ludvig Holberg. Jeppe paa Bierget og tre andre Komedier« (Hans Reitzel's Forlag v/ F.J. Billeskov Jansen) • »Den Stundesløse« (Dansklærerforeningen med efterskrift af Jens Hougaard, 1985) og • »Ludvig Holberg Seks Komedier« (Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 2. udgave 2004 v/ Jens Kr. Andersen).

Desuden findes en CD-udgave som måske er 'trykt i dette år', for det er ikke anført - hverken på de to CD'er eller i ledsagehæftet - at vi skriver 2008: »Ludvig Holberg Den Stundesløse. Uddrag og scener af Det Kongelige Teaters repertoire«. 2 CD med i alt godt 50 minutters lydclip redigeret af Erich Harbo og Uffe Henriksen. Classico.

CD-udgave med Victor Borge: »Unstarted Symphony«, udgivet af Naxos i 2008. Nr. 10 er 'Phonetic Punctuation' (ca. 6 min.); på samme CD er også Nr. 4 'Inflation Language' (ca. 3 min.)

BA, 2008